Het kleuterblad vol verrassingen

bobo

Nr. 6
Losse nummers f 1,55
België 27 F

Een kijkje in de dierenwinkel

Nieuw: Een wonderlijk abc

Extra: Pingpongbeestjes

Linda mag een dier uitzoeken. Haar moeder heeft gevraagd of ik met Linda naar de dierenwinkel wil gaan. „Geen eng beest kopen, hoor," fluistert haar moeder nog in mijn oor. „En ook niet zo'n lastige, maar zo één die Linda zelf te eten kan geven."

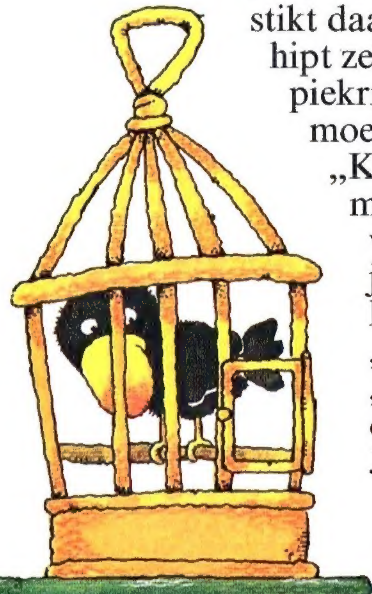

Linda weet nog niet wat zij zal kiezen. Ze vindt alle beesten leuk. Als we de dierenwinkel binnengaan, weet zij het helemaal niet meer. Het stikt daar van de kippen en de poezen en de vissen, kanaries en er hipt zelfs een papegaai op mijn hand. „Lorrrre," zegt-ie, „koppiekrrrauw, lekkerrr koffiedrrrrinken!" Ik roep Linda: „Hé, deze moet je nemen, deze kan praten! En kijk eens wat een kleuren!" „Kleurrren," praat de papegaai mij na. Linda luistert helemaal niet. „Díe wil ik," zegt zij en wijst een konijn aan, „díe wil ik, want die vind ik lief." Geen gek idee. Een konijn kun je makkelijk voeren. Gewoon wat sla en worteltjes in zijn hok leggen. „En een konijn heeft geen snavel," zegt Linda. „Hoe moet dat konijn gaan heten?" vraag ik. Linda zucht: „Bobo natuurlijk. Hoe anders?" Tja, ik zou zo vlug ook geen andere naam weten.
Jij wel dan?

Tot de volgende Bobo,
Hetty

Dierenwinkel

In de etalage zie ik
zoveel kleine dieren staan:
en dan denk ik: zal ik toch maar
met mijn geld naar binnen gaan?

Konijnen in een hokje,
vogels in een kooi,
ratjes in een bakje,
het lijkt zo lief, zo mooi.
Maar:
Die ratjes horen in woestijnen.
Vogels bij hun eigen nest
en die schattige konijnen
zijn toch buiten op hun best.

Daarom loop ik even later
naar de kinderboerderij,
alle dieren lekker vrij…

Nannie Kuiper

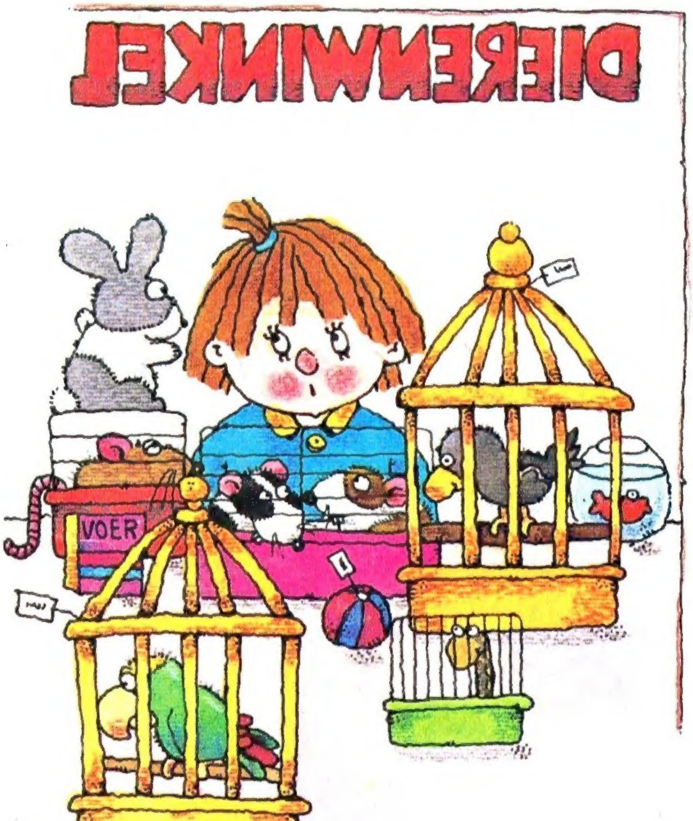

Een konijn van watten

Mag jij van je vader en moeder geen konijn omdat jullie al een kat, een hond of een marmot hebben? Nou, dat geeft niks hoor. Dan maak je toch zelf een mooi konijn. Je hebt nodig: een gekleurd vel papier, een viltstift, watten en lijm. Teken een grappig konijn en rol hierna allemaal bolletjes watten. Smeer lijm op je konijn en plak de watten er maar op. Behalve op de oogjes.
Je konijn moet jou natuurlijk wel kunnen zien.

tekeningen: Ingrid Bévort

„Wat doen jullie?" vraagt Kees, die met z'n auto speelt.
„We kijken in de atlas," antwoordt Charles gewichtig.
„Wat is dat, een atlas?" Kees begrijpt er niets van.
Wim vertelt dat het een boek is waar alle landen van de wereld in staan. Maar Kees luistert al niet meer.
Hij draait zich om en pakt een heerlijke appel van de fruitschaal.
„Een boek met alle tanden van de wereld?" vraagt hij, terwijl hij net een grote hap van de appel neemt.
„Nee sufferd!" zegt Wim. „Alle lánden, je moet beter luisteren, snoepkees."
„Kijk, dit is Amerika," vertelt Charles en hij wijst in de atlas. „Ik wil naar Amerika," roept Kees.
Nou, Charles wil ook meteen mee, maar Wim weet het nog niet. Hij vindt het wel erg ver weg.

b

Charles, Kees en ook Wim willen naar Amerika. Ze gaan naar moeder om te vragen of het mag. „Ja hoor," zegt ze. „Maar wel voor het eten thuis zijn, jongens." Dat beloven ze. Dan gaan ze op weg. Ze komen in een groot bos. Na een tijdje lopen, horen ze plotseling een vreemd geluid. „Brom, bromm, brommm." Charles schrikt. „Ik wil niet meer naar Amerika. Ik wil naar huis." Wim zegt dat hij niet bang hoeft te zijn. Hij wijst in de verte naar een heleboel babybeertjes. En als ze dichterbij komen, zien ze ook vader Beer met een grote tros ballonnen. „Mag ik een ballon?" vraagt Kees. „Ja hoor, zoek maar uit," zegt vader Beer vriendelijk. Kees zoekt de allergrootste uit en vliegt met ballon en al de lucht in. Gelukkig haalt vader Beer hem weer snel naar beneden.

tekst en tekeningen: Joost Roelofsz

Grijze eekhoorns ontsnapt

De meneer van de dierenwinkel schrikt zich een hoedje. „Heeft u buiten vijf grijze eekhoorns zien rondhuppelen?" vraagt hij aan zijn klanten. „Ze zaten daarnet nog in hun hok." Nou, op straat lopen de eekhoorns niet rond. Dus moeten ze zich in de winkel verstopt hebben. Kun jij ze allevijf voor de dierenverkoper opsporen?

© Velber Verlag, Seelze, BRD

Kukeleku, opzij!

Ga maar vlug aan de kant. Want daar komt een mal voertuig aan. Overal zitten wieltjes aan vast en nog wiebelt hij van de ene naar de andere kant. Kijk maar goed naar de twee foto's en wijs op de bovenste aan welke vijf dingen het voertuig verloren heeft.

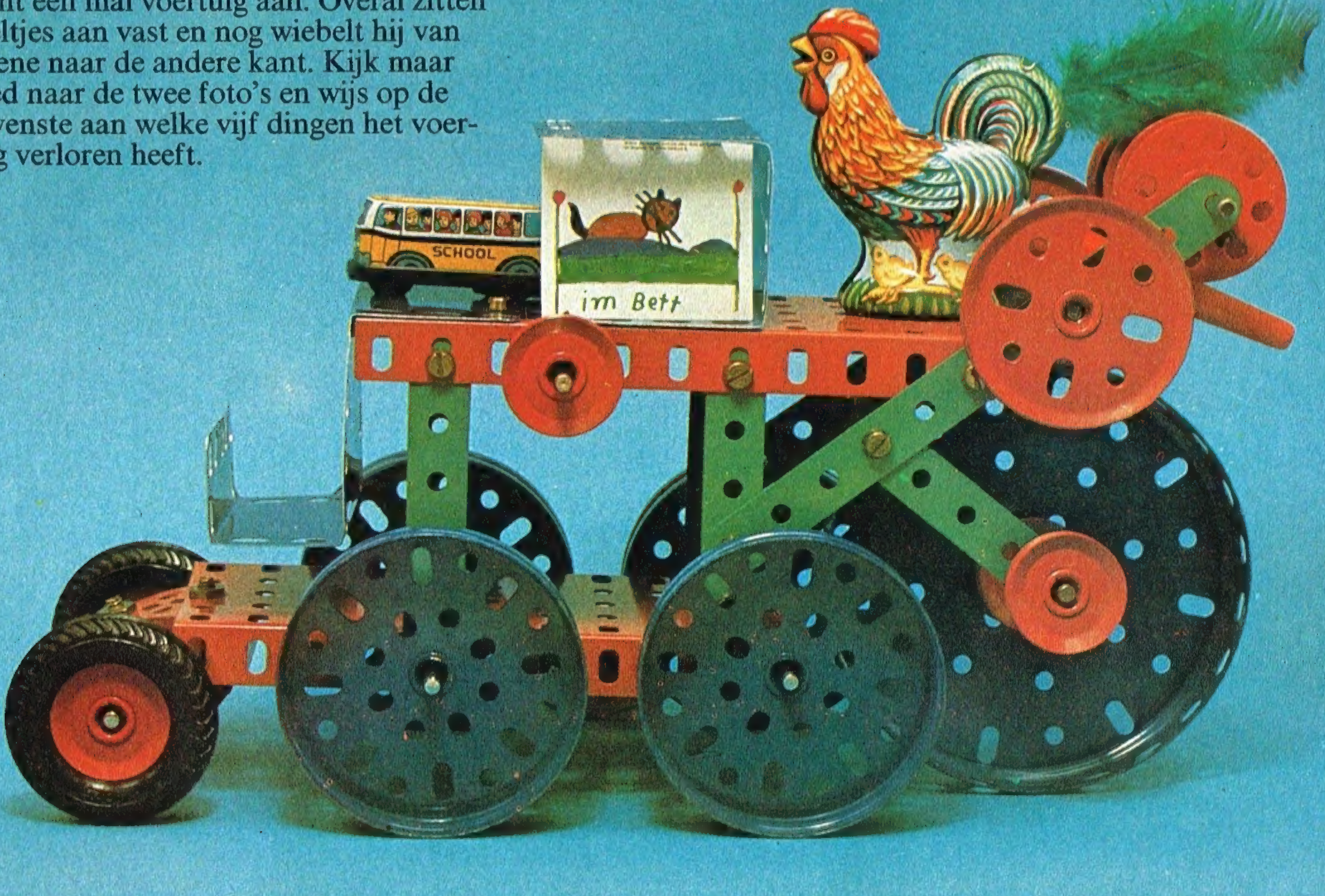

© Velber Verlag, Seelze, BRD

Nikkie en Sanne in de dierentuin

Alle kinderen op een rij
kijken naar de grote herten
die daar brullen, stoten, vechten,
haken in elkaars gewei.

Tot ze eindelijk allebei
langzaam door hun poten zakken,
hijgend op de bodem smakken,
doodmoe van de vechtpartij.

Geen van twee heeft het gewonnen…
't Was ook eigenlijk niet ècht!
't Was maar een gedroomd gevecht,
door de kinderen zelf verzonnen!

„Ik wil naar de hertjes!" roept Ta-taj. Want herten heeft hij vaker gezien, daar voelt hij zich bij thuis. Ze zijn zo tam; een groot mannetjeshert komt vlak bij het hek staan en kijkt ze aan met lieve ogen. „Hij is al een beetje oud," vertelt Nikkie. „Dat kun je zien aan zijn gewei. Hoe ouder hij is, hoe meer takken eraan groeien." Sanne knikt. Toch fijn, dat Nikkie zoveel weet. Ze heeft vandaag een heleboel geleerd.

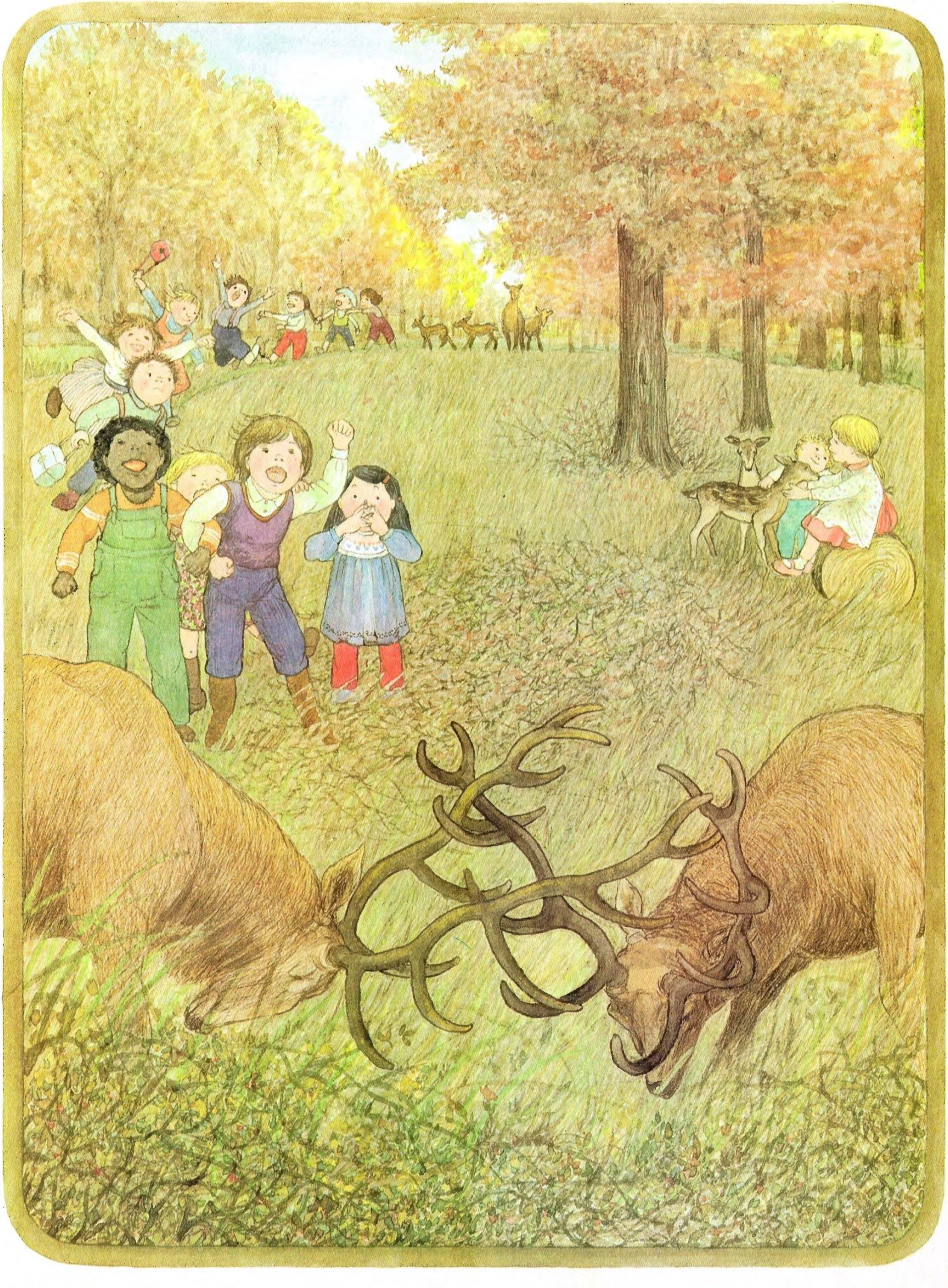

tekst: Harriet Laurey / tekeningen: Satomi Ichikawa

© Uitgeverij Gottmer

tekst: Burny Bos / tekeningen: Jean Cameron

Oma Poezen

Wat leuk dat jullie er zijn, zegt oma Poezen.
Oma Poezen woont ook in Omadorp.
Druifje en Kadet zijn bij haar op bezoek.
Met z'n drieën zitten ze op het bankje voor het huis
De krokodil is er niet bij.
Die is bij de brei-oma.
Om zijn nieuwe sokken te passen.
Oma Poezen kijkt hen vriendelijk aan.
Ik vind het echt heel leuk, zegt ze.
Haar oude gezicht glimlacht.
Wij ook, zegt Druifje.
Mogen we nu de poesjes zien?
Maar natuurlijk, zegt oma Poezen.
Dat vergeet ik helemaal.
Ze wil opstaan.
Maar dan gaat ze weer zitten.
Doe jij de deur maar open Duifje, zegt oma.
Druifje schudt haar hoofd.
Ik heet Druifje hoor.
En niet Duifje.
Jammer, zegt oma Poezen.
Duifje vind ik zo'n lieve naam.
Maar Druifje vind ik ook leuk hoor, zegt ze vlug.
Druifje heeft de deur van het huisje open gedaan.
Poes, poes, poes, roept ze.
Goeiemensen!
Druifje springt achteruit.
Wat een hoop poezen komen het huisje uitgerend.
Zwarte en witte en zwart-witte en grijsgestreepte.
Lapjespoezen zijn er ook bij.
En rode natuurlijk.
Alle poezen hollen op hun plof-plof pootjes naar oma en Kadet.
Ze klauteren en klimmen bovenop hen.
Oma Poezen is het wel gewend.
Maar Kadet wordt er een beetje kriebelig van.
Nee poes, niet likken, zegt ze.

Ze duwt een dikke rode poes weg van haar gezicht.
Druifje probeert de poezen te tellen.
Maar dat gaat niet zo gemakkelijk, omdat ze niet stil blijven zitten.
Ze loopt naar oma Poezen.
Hoeveel poezen heb…
Hè?
Druifje vraagt niet verder.
Met grote ogen kijkt ze naar oma's gezicht.
Jij hebt…
Druifje wijst.
Jij hebt ook poeze-oren!
En bij je mond groeien snorharen!
Miauw, mompelt oma Poezen.
Is het weer zover?
Ze voelt op haar hoofd.
Miauw.
En met haar tong likt ze langs haar snorharen.
Miauw. Miauw.
Oma Poezen is in een grote poes veranderd.

Het komt omdat ik zo van poezen houd, zegt oma.
Miauw.
Ze doet haar ogen dicht.
En zachtjes spint ze: grrr grrr grrr.
De grote groene krokodil komt eraan gelopen.
Hoe vinden jullie mijn rode sokken, roept hij.
Mooi hoor, zegt Druifje.
Maar ze heeft niet zo'n zin om over de sokken te praten.
Ze wenkt de krokodil.
Moet je oma Poezen zien, fluistert ze.
Oma Poezen is een poes geworden!
Och, zegt de krokodil.
Dat gebeurt zo vaak.
Dat is toch niet zo bijzonder.
Kadet staat er stilletjes bij.
Ik vind het niet zo leuk meer, zegt ze.
En ik heb ook honger.
Klim maar op mijn rug, zegt de krokodil.
Dan gaan we ergens anders heen.
Graag, zegt Kadet.
Maar Druifje wil nog iets anders doen.
Wacht even, zegt ze.
Ze loopt het kleine huisje in.
Even later komt ze terug.
Ze heeft een schoteltje melk in haar hand.
Voorzichtig zet ze het schoteltje vlakbij oma Poezen.
Drink maar lekker op, zegt Druifje.
Ze aait oma nog een keer over haar kop.
Dan loopt ze naar Kadet en de krokodil.
En oma Poezen?
Oma Poezen heeft niks gemerkt.
Oma Poezen is in slaap gevallen.

Dierenhotel

„Allemaal aan tafel," schreeuwt de papegaai. En van alle kanten komen de dieren aangesneld. De eend springt van zijn duikplank, het konijn schiet snel uit zijn holletje en de pinguïn worstelt zich onder de ijsblokjes vandaan. Alleen onder het eten zitten de dieren gezellig bij elkaar, want eigenlijk vinden ze hun eigen kamertje het allermooist. Kun jij vertellen in welk kamertje ieder dier straks weer verdwijnt?

tekening: Mark de Jonge

Dieren in de sneeuw

Het is voor dieren niet gemakkelijk om in de winter aan voedsel te komen. Vooral als er sneeuw in het bos ligt, is het een heel karwei om hun buikje rond te eten. Maar op deze plaat zie je dat het de meeste dieren toch lukt om iets lekkers te pakken te krijgen. Een eekhoorn gaat er met een hazelnoot vandoor en een bosmuis peuzelt aan een beukenootje. Hieronder zie je dat ieder dier weer anders aan een denneappel knaagt.

tekening: Philippine Heering

beste ouders

Nr. 6
12 februari 1982

Deze week staat Bobo bol van de beesten. We zien Hetty tussen de dieren, we gaan naar de dierenwinkel en op pagina 12 en 13 nemen we een kijkje in een dierenhotel. Nieuw in deze Bobo is de eerste aflevering van een serie die Joost Roelofsz voor ons maakt. Op pagina 6 en 7.

Reuze dieren

Colin McNaughton is een Engels illustrator die met zijn eerder verschenen prentenboek „De wedstrijd" de aandacht op zich vestigde. Ook zijn nieuwe boek is weer iets bijzonders. McNaughton laat op iedere pagina een gewoon huisdier uitdijen tot gigantische afmetingen. Een poes wordt zo groot als een huis en een hond krijgt de omvang van een dinosaurus. Een aardig gegeven, dat echter in de korte versjes, die de illustraties begeleiden, niet helemaal uit de verf komt. Prijs: f 19,90, uitgave: Kosmos.

Speelgoedkippen

Over het algemeen worden er in Nederland, gelukkig, zware eisen gesteld aan kinderspeelgoed. Veilig voor kleine kinderhanden zijn de speelgoedkippen, die wij deze week uitzochten. Het kippetje van ijzer wordt met een sleutel opgedraaid, waardoor het vrolijk vooruit hipt. Prijs: f 3,95.

Het gele kippetje is gemaakt van stof. Lekker zacht als knuffeldier. Prijs: f 2,50. De kippen met wielen zijn van stevig, blank hout. Aan deze dieren zal uw kleuter veel speelplezier beleven. Prijs: f 10,25 in de grote uitvoering. Klein: f 8,25. Te koop bij de Bijenkorf.

Doosjes-giraf

Deze grappige giraf is gemaakt van een doosje, een keukenrol en vijf wc-rolletjes. Met een beetje hulp maakt uw kleuter zo'n langnek in een wip. Eerst worden alle rolletjes en het doosje met gekleurd papier beplakt. Een likje verf is natuurlijk ook goed. Daarna mogen alle onderdelen met een goede lijmsoort aan elkaar geplakt worden. De giraf is nu bijna klaar. Uit stevig papier worden twee oren en twee hoorntjes geknipt en bovenop de kop geplakt. Tenslotte twee ogen en een heleboel vlekken en de giraf kan aan de wandel gaan.

VOLGENDE WEEK:

In deze tijd wordt, vooral beneden de grote rivieren, het carnaval weer uitbundig gevierd. Als kinderfeest vindt het echter door het hele land weerklank. Daarom staat Bobo volgende week in het teken van het carnaval. Met toeters en bellen en een vrolijke carnavalsoptocht. Daarnaast knutselen we een molentje in elkaar, volgen we Druifje en Kadet op hun tocht door Bestaat-niet land en beleeft Bobo een feestelijk avontuur!

Kleutertje Knutsel
Bobo-masker

Omdat volgende week het carnavalsgewoel losbreekt, hebben wij een verrassing voor uw kleuter. Kleutertje Knutsel wordt helemaal in beslag genomen door een vrolijk Bobo-masker! Dat zal een gek gezicht zijn, als er overal in het land kleine Bobo's rondlopen!

Tekening voorplaat: Co Loerakker

Redaktie: Wim van Etten, Cees de Groot, Marcella Pleysier. **Vormgeving:** Ariët Ettema. **Marketing:** Nel Wilderom. **Vaste medewerkers:** Diet van Beek, Ingrid Bévort, Burny Bos, Jean Cameron, Sergio Cavina, Thera Coppens, Ineke de Graaff, Hetty Heyting, Satomi Ichikawa, Mark de Jonge, Cor van Kesteren, Nannie Kuiper, Co Loerakker, Monica Maas, Corinne van Moorselaar, Annet Planten, Joost Roelofsz, Govert de Roos, Simone Schell, Annie M.G. Schmidt, Ed van Schuylenburg, Dagmar Stam, The Tjong Khing, Fiel van der Veen, Joop en Marijke Vissers, Ivo de Weerd, Jan Wesseling, Fiep Westendorp. **Drukkerij:** Koninklijke Smeets Offset, Weert. **Zetterij:** N.R.M. Een uitgave van Oberon B.V., Postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040. **Abonnementsprijs:** f 1,40 per week of f 18,20 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: f 1,55. België: prijs per nummer 27 Fr. **Abonnementsopgaven:** Schrijf naar Bobo, Antwoordnummer 50.103, 2000 VK Haarlem of bel tel.: 023-319420, van 8.30-20.00 uur. **Betalingswijze:** Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen. **Inlichtingen en klachten voor abonnees:** U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 08.30-17.00 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-319420. **Adreswijzigingen:** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V. **Verdeler voor België:** Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel. 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 27 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Niet in leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Bobo op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

© Oberon 1982 Nederland

bobo

Een nieuw huisdier

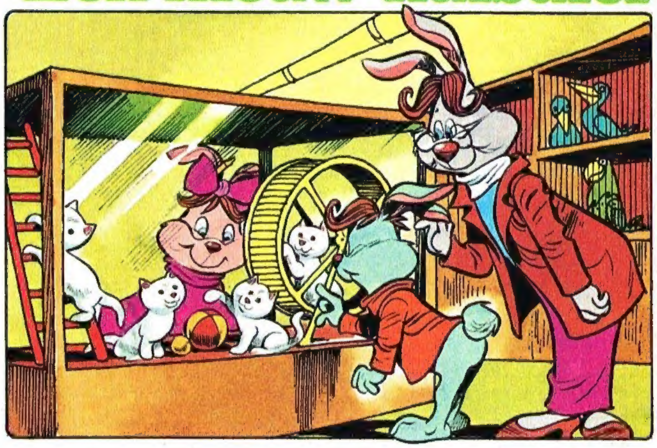

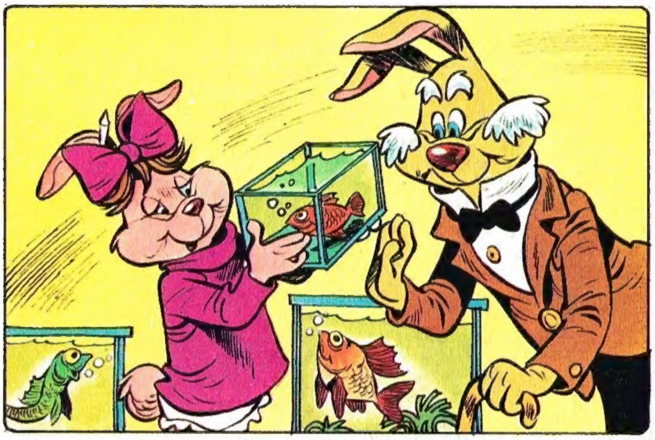

Krabbel en Boemsi mogen weer eens een dagje naar de stad. Naar opa en oma. Maar die arme Bobo heeft zóveel huiswerk, dat hij niet meekan! „Weet je wat," zegt opa, als ze in de stad aan het winkelen zijn. „We zullen als troost voor Bobo een kadootje kopen!" En omdat ze nét toevallig voor een dierenwinkel staan, roept Boemsi: „Hè ja, laten we dan een nieuw dier voor hem kopen." Oma vindt het niet zo'n goed idee. „Jullie hebben Duiker al. En de poes!" Maar Boemsi en Krabbel willen zelf eigenlijk ook nog wel graag een nieuw huisdier er bij hebben. „Een kleintje dan," zegt opa. Boemsi vindt de muizen leuk. „Dat kan natuurlijk helemáál niet, met de poes!" zegt opa. Een goudvis dan? Maar als Krabbel het kommetje met een goudvis er in bekijkt, vindt ze het eigenlijk maar zielig, de hele dag in zo'n klein kommetje rondzwemmen! „Kom maar mee," zegt opa. „Ik weet al iets anders! En dat is nog leuk voor de poes ook."

En dat vindt Bobo ook, als hij thuis het pakje uitpakt. Een speelgoedmuis, die je op kunt winden. En dan rént hij de kamer rond! „Ik dacht, dat het een kadootje voor MIJ was," zegt Bobo een beetje teleurgesteld. Maar als de poes er mee speelt moeten ze daar zó om lachen, dat het een kadootje voor allemáál wordt, het nieuwe huisdier!

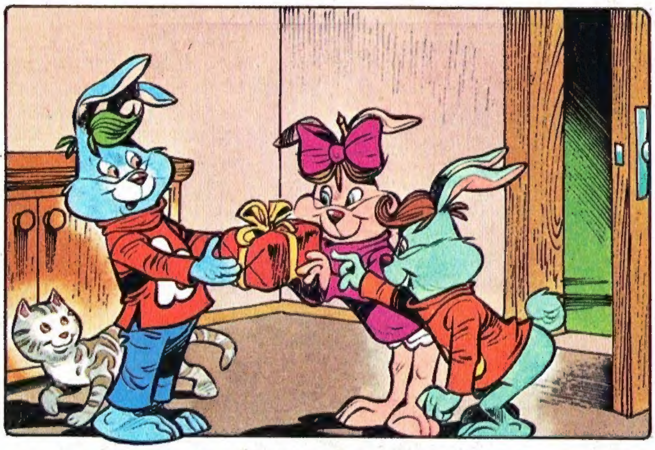

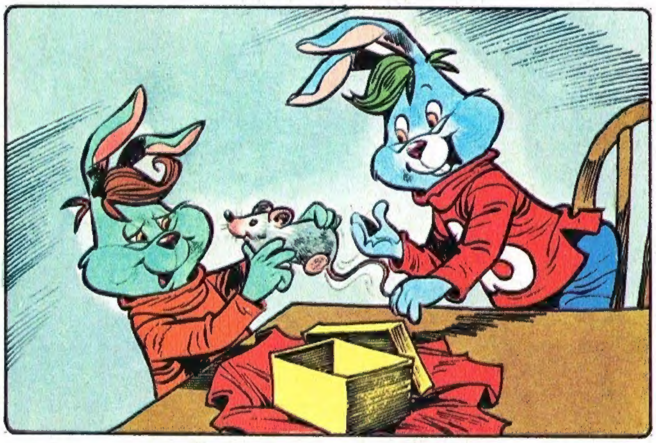

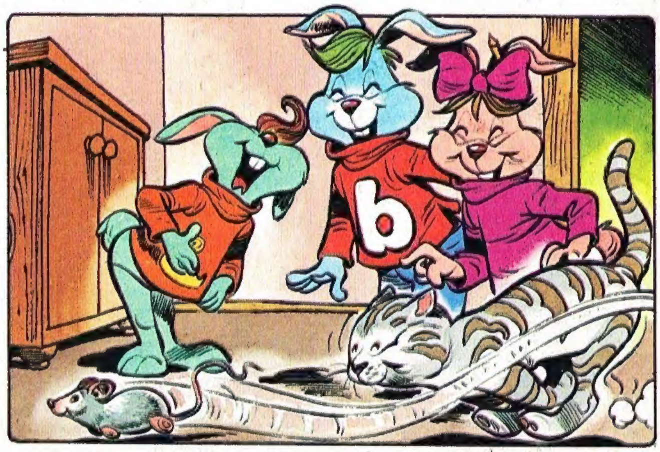

tekst: Corinne van Moorselaar, tekeningen: Sergio Cavina